

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 101472 23 Kž 2
Novi Travnik, 19.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Edvina Kokić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.Č., zbog kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi optuženog izjavljenoj po njegovom branitelju Abazu Omeragić, advokatu iz Donjeg Vakufa, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101472 23 K 2 od 07.07.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.02.2024. godine u nazočnosti optuženog i njegovog branitelja, a u odsutnosti uredno obavještenog kantonalnog tužitelja, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog M.Č. odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101472 23 K 2 od 07.07.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101472 21 K od 28.09.2022. godine optuženi M.Č. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije BiH (KZ F BiH), pa je sud optuženog temeljem navedenog zakonskog propisa, te primjenom odredaba članka 42., 47. i 49. KZ F BiH, kao i primjenom odredbe člana 300. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) osudio na novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 KM (dvije tisuće konvertibilnih maraka i 00/100) koju je optuženi dužan platiti u roku od 2 (dva) mjeseca od dana pravomoćnosti presude. Istom presudom primjenom članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećena A.K. je sa imovinskopravnim zahtjevom u cijelosti upućena na parnicu, te je na temelju odredbe članka 202. stavak 1. ZKP F BiH optuženi obavezan da plati na ime troškova kaznenog postupka i to na ime sudskog paušala iznos od 100,00 KM.

Rješenjem ovog suda broj: 46 0 K 101472 22 Kž od 20.01.2023. godine djelomično je uvažena žalba branitelja optuženog, te je presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 101472 21 K od 28.09.2022. godine ukinuta i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovljenog suđenja prvostupanjski sud je donio presudu broj: 46 0 K 101472 23 K 2 dana 07.07.2023. godine kojom je optuženog M.Č. oglasio krivim da je počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 3. KZ F BiH pa je sud optuženom temeljem navedenog zakonskog propisa, te primjenom odredaba članka 42., 43., 49. i 62 KZ F BiH, a sve uz primjenu odredbe članka 300. ZKO F BiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, te istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, računajući od dana pravomoćnosti presude, ne počini novo kazneno djelo. Istom presudom primjenom članka 212. stavak 3. ZKP F BiH oštećena A.K. je sa imovinskopravnim zahtjevom u cijelosti upućena na parnicu, te je na temelju odredbe članka 202. stavak 1. ZKP FBIH optuženi obavezan da plati na ime troškova kaznenog postupka i to na ime medicinskog vještačenja iznos od 400,00 KM, te na ime sudskog paušala iznos od 100,00 KM.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio optuženi po svom branitelju Abazu Omeragić advokatu iz Donjeg Vakufa zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kaznenoj sankciji s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda preinači i optuženi oslobodi od kaznene odgovornosti ili da se žalba uvaži i ukine pobijana presuda i održi pretres pred drugostupanjskim sudom.

Odgovor na žalbu optuženog Kantonalno tužiteljstvo nije podnijelo.

Obzirom da su optuženi i njegov branitelj žalbom tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, to je ista zakazana i održana dana 19.02.2024. godine na koju su pristupili optuženi i branitelj optuženog koji su ostali kod svih žalbenih navoda, prigovora i prijedloga, dok na sjednicu nije pristupio uredno obaviješteni kantonalni tužitelj, pa je sukladno odredbi članka 319. stavak 3. ZKP F BiH sjednica održana bez njegove nazočnosti.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, sukladno odredbi člana 321. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iako je u uvodu žalbe branitelja optuženog naznačeno da se ista izjavljuje zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka u obrazloženju iste žalbe ipak nije razlučeno koji žalbeni prigovori se odnose na koju bitnu povredu postupka, ali se iz sadržaja žalbe može zaključiti da se žalbom ukazuje na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka d), i), j) i k).ZKP F BiH.

Neutemeljeno se žalbom branitelja optuženog prvostupanjska presuda pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka d) ZKP FBIH, navodima da je prvostupanjski sud u ponovljenom postupku odbio prijedlog odbrane da se na glavnom pretresu ponovo izvede dokaz saslušanjem oštećene sa obrazloženjem da je navedeni prijedlog usmjeren na odugovlačenje postupka. Odredbom članka 331a. stavak 4. ZKP FBIH je na izričit način propisano da je prvostupanjski sud dužan da izvede sve procesne radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja je ukazao

drugostupanjski sud u svojoj odluci. Dalje, ista odredba propisuje da će iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pisani nalaz i mišljenje biti prihvaćeni kao dokazi i da mogu biti pročitani ili reproducirani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branitelja ili nisu bili ispitani od suprotne stranke ili branitelja iako im je to bilo omogućeno. Ovo je okvir u kojem se prvostupanjski sud kreće kada provodi ponovni postupak nakon ukidanja ranije donesene presude, bez obzira što stranke i branitelj na glavnom pretresu, u smislu stavka 3. navedene odredbe, mogu iznositi nove činjenice i nove dokaze kojima opravdavaju svoje tvrdnje. U konkretnom slučaju, odluka prvostupanjskog suda kojim je odbijen kao nepotreban prijedlog odbrane da se u ponovnom postupku sasluša oštećena je pravilna. Naime, iz stanja spisa i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je u ponovnom postupku na glavnom pretresu održanom dana 19.06.2023. godine branitelj optuženog predložio da se ponovno sasluša oštećena na okolnosti navoda iz optužnice, a koji prijedlog je prvostupanjski sud odbio kao nepotreban. Prema ocjeni ovog suda ovakva odluka prvostupanjskog suda je pravilna, posebno imajući u vidu na koje okolnosti je predloženo ponovno saslušanje oštećene, dakle na okolnosti navoda iz optužnice, a na koje okolnosti je oštećena i saslušana pred prvostupanjskim sudom dana 19.04.2022. godine, te je ista i ispitana direktno od strane kantonalnog tužitelja, te unakrsno od strane branitelja optuženog, te samog optuženog, stoga je pravilna odluka prvostupanjskog suda da bi ponovno ispitivanje oštećene bilo usmjereno na odugovlačenje postupka, upravo iz razloga što je odbrana imala mogućnost da ispita oštećenu, te kako odbrana nije predložila novi dokaz ili nove činjenice kojima opravdava svoje tvrdnje, pa po nalaženju ovog suda, time što u ponovljenom postupku nije ponovno izveden dokaz saslušanja oštećene na okolnosti na koje je oštećena ispitana u ranijem toku postupka, nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Kao slijedeću bitnu povredu kaznenog postupka branitelj optuženog nalazi u članku 312. stavak 1. točka i) ZKP F BiH. U žalbi se navodi da je presuda zasnovana na dokazu na kojem se prema odredbama kaznenog postupka ne može zasnivati, a to je nalaz i mišljenje vještaka Saliha Terzić od 06.04.2023. godine na kojem nalazu je sud zasnovao svoju odluku, a koji dokaz nije proveden prilikom podizanja optužnice. Uvidom u stanje spisa i obrazloženje pobijane presude slijedi da je prvostupanjski sud u ponovnom postupku po službenoj dužnosti donio naredbu da se provede neuropsihijatrijsko vještačenje oštećene A.K. po vještaku neuropsihijatru Salihu dr. Terzić na okolnosti psihičkog stanja oštećene vezano za vezu koju je ostvarila sa optuženim. Slijedom navedenog imajući u vidu da je sud po službenoj dužnosti izdao naredbu i naložio neuropsihijatrijsko vještačenje oštećene u okviru svojih ovlaštenja, nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka i) ZKP FBiH, a branitelj optuženog u obrazloženju žalbe ne navodi argumente i razloge za takav svoj stav, odnosno ne obrazlaže zašto je ovaj dokaz nezakonit, stoga ovaj žalbeni prigovor zbog njegove paušalnosti ovaj sud nije mogao ispitati.

U vezi žalbenog osnova bitne povrede odredaba kaznenog postupka branitelj optuženog u žalbi ponovno ne precizira koju bitnu povredu postupka je počinio prvostupanjski sud, ali iz žalbenih navoda proizlazi da branitelj ukazuje na bitnu povredu iz članka 312. stavak 1. točka j) ZKP F BiH navodeći da je optužba prekoračena obzirom da je

prvostupanjski sud nakon što je tužiteljstvo na glavnom pretresu dana 17.03.2023. godine izbrisao riječi „sa svojim pmv“ i „ista je napustila porodični dok i otišla na područje kantona Sarajevo“, samoinicijativno brisao i dio optužnice :“sa svojim pmv“.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude.

Ovaj sud prije svega podsjeća da je odredbom članka 290. ZKP F BiH propisano da tužitelj može izmijeniti optužnicu sve do okončanja dokaznog postupka, ukoliko ocijeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u optužnici. Nadalje, tužitelj ima pravo da vrši izmjenu činjeničnog opisa u granicama genusno istog kaznenog djela, odnosno, mora postojati istovjetnost potvrđene i izmijenjene optužnice u osnovnom događaju, pa je dakle ovlašten da u tim granicama mijenja konstitutivne elemente djela, te da dodaje privilegirajuće ili kvalifikatorne elemente.

Iz pobijane presude i stanja spisa slijedi da je kantonalni tužitelj na glavnom pretresu održanom dana 17.03.2023. godine nakon saslušanja oštećene A.K. izmijenio činjenični opis na način da je naveo da se u petom redu briše riječi “ sa svojim PMV” kao i u zadnjem dijelu iza riječi “sigurnosti” briše se tekst „ista je napustila porodični dom i otišla na područje kantona Sarajevo”. Nadalje, prvostupanjski sud je u ponovljenom suđenju postupio u skladu sa uputom ovog suda i prihvatio izmjenu koju je korigirao kantonalni tužitelj. Prvostupanjski sud je u izreci presude izvršio određenu intervenciju u činjeničnom opisu predmetnog kaznenog djela za koje je optuženi tom presudom oglašen krivim u odnosu na činjenični opis kaznenog djela iz izmijenjene optužnice od 17.03.2023. godine tako što je u četvrtom redu brisao tekst “sa svojim pmv“. Postupajući na naprijed navedeni način po nalaženju ovog suda prvostupanjski sud je, cijeneći dokaze provedene na glavnom pretresu, činjenični opis djela sadržan u izreci pobijane presude modificirao u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem stoga ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude.

Kao slijedeću bitnu povredu kaznenog postupka branitelj optuženog nalazi u članku 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH. U žalbi se navodi da je izreka presude nerazumljiva, paušalna, ne sadrži datume poruka, datume praćenja kao i uznemiravanja oštećene.

Kod analize prethodno istaknutih žalbenih navoda valja poći od toga da činjenični opis kaznenog djela za koje se tereti konkretni optuženi mora biti jasan, potpun i određen. Ovo važi kako za činjeničnu osnovu optužnice tako isto i za izreku presude kojom je predmetni optužni akt riješen. Vezano za prethodno iznesenu ocjenu valja ukazati i na sadržaj odredbe članka 300. stav 1. točka a) ZKP F BiH, koja propisuje da će u presudi kojom se optuženi oglašava krivim sud izreći za koje kazneno djelo optuženi oglašava krivim uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja kaznenog djela, kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe Kaznenog zakona. Ako opis radnji optuženog ne slijedi zahtjeve iz citirane odredbe to u pravilu za posljedicu ima nerazumljivosti izreke presude što je uvijek bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH.

Prema ocjeni ovog suda žalbeni prigovori nisu utemeljeni jer nema ničega nerazumljivog u izreci osporene presude, nego se naprotiv na jasan i konkretan način opisuju radnje kaznenog dijela za koje je optuženi oglašen krivim, uz navođenje svih bitnih obilježja istih, te navođenja da je kazneno djelo počinjeno u periodu od 01.06.2020. godine do 29.09.2020. godine, a zatim se u obrazloženju presude suprotno žalbenim prigovorima prvostupanjski sud jasno očituje na temelju kojih dokaza izvodi zaključak o dokazanosti krivnje optuženog. Kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 3. KZ F BiH koje se optuženom stavlja na teret čini onaj tko prikradanjem, učestalim praćenjem ili uznemiravanjem na drugi način ugrožava sigurnost bračnog partnera, osobe sa kojom živi u izvanbračnoj zajednici, roditelja, svog djeteta ili druge osobe s kojom održava ili je održavao bliske veze. Radnja izvršenja se sastoji u upotrebi ozbiljne prijetnje da će se napasti na život ili tijelo lica kome se prijeti, a za kvalifikovani oblik i radnje učestalog praćenja, prikradanja i uznemiravanja na drugi način. Posljedica ovog kaznenog djela je ugrožavanje osjećanja sigurnosti prava na nesmetan i miran život, osjećanje uznemirenosti, izazivanje stanja nespokojstva, a osoba kojoj se prijeti je lišena osjećanja slobode od straha i to kazneno djelo se može učiniti samo sa namjerom. Počinitelj može biti svaka osoba, a djelo se može izvršiti samo sa umišljajem. Uvidom u obrazloženje osporene presude proizlazi da je prvostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza izveo zaključak o odgovornosti optuženog i na strani 16.,17. i 18. pobijane presude pravilno utvrdio nesporne činjenice, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, a na koncu ni sam optuženi nije sporio da je sa oštećenom razmjenjivao poruke, navodeći da mu je žao zbog poruka, da mu je zet Hrvat, te da on nema problem sa tim, te da nije nikada realizirao niti jednu prijetnju. Postupajući prema uputi ovog suda prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi nakon ponovljenog postupka cijenio subjektivni odnos optuženog prema kaznenom djelu koje mu je stavljeno na teret i isti obrazložio na strani 18. pobijane presude, a koje obrazloženje prihvata i ovaj sud, pa se podnositelj žalbe upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude.

Dakle, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude naveo konkretne razloge na temelju kojih je došao do svog zaključka o postupanju optuženog, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud, stoga, ovaj sud zaključuje da pobijanom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH, na koje se ukazuje u razlozima žalbe branitelja optuženog, pa se žalba u tom pravcu i po tom žalbenom osnovu, kao neutemeljena nije mogla prihvatiti od strane ovog suda.

I žalbeni prigovor branitelja optuženog koji prvostupanjsku presudu pobija zbog povrede Kaznenog zakona je ocijenjen kao paušalan i nije potkrijepljen niti jednim dokazom. Prvostupanjski sud nije povrijedio Kazneni zakon kada je optuženog M.Č. za radnje bliže opisane u izreci ožalbene presude oglasio krivim zbog izvršenja kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 3. KZ F BiH. Iz opisa radnji za koje se navedeni optuženi tereti doista proizlaze sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koje je oglašen krivim. Prema stanju spisa nema okolnosti koje bi ukazivale da djelo za koje je optuženi oglašen krivim nije kazneno djelo, niti stanje spisa upućuje na postojanje okolnosti koje isključuju kaznenu odgovornost optuženog. Na optuženog je primijenjen odgovarajući Kazneni zakon

Iz žalbe branitelja optuženog dalje proizlazi da se prvostupanjska presuda u najvećem dijelu te žalbe pobija naizmjeničnim prigovorima koji se odnose na žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tom pravcu žalbom se prigovara da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude navodi iskaz oštećene i prihvata ga kao glavni dokaz, da samo paušalno navodi koji su dokazi provedeni, a pojedine dokaze pogrešno prezentira, posebno ukazujući na Službenu zabilješku PD Donji Vakuf broj:02/5-4-04-11-520/20 od 25.09.2020. godine, da nisu potvrđeni navodi oštećene da je optuženi kucao na prozor, penjao se na balkon, da je oštećena pokušavala napustiti vezu, te kada je postala preplašena. Nadalje žalbom se prigovara da prvostupanjski sud nije utvrdio motiv optuženog za bilo koju od poruka, te da je trebao da svaku poruku cijeni prema konkretnim okolnostima slučaja, prema prilikama u kojima je navodna prijetnja učinjena, te način i sadržaj prijetnje i dosadašnji odnos između počinitelja. Na koncu prema navodima žalbe prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a što se vidi iz poruka koje su provedene po prijedlogu odbrane iz kojih se vidi da su optuženi i oštećena komunicirali normalno, da su u to vrijeme još uvijek bili u vezi, viđali se, razmjenjivali poruke, da se njihove svađe svode na ljubomoru, te da je oštećena saopštila optuženom da je između njih gotovo i da će on platiti za sve što je učinio, te da ga je prijavila po okončanju njihove veze. Naime, branitelj optuženog pravilnost utvrđenih činjeničnih zaključaka prvostupanjskog suda osporava tvrdnjama da činjenične zaključke sud donosi na štetu optuženog, pa tako poklanja vjeru iskazu oštećenog A.K.

Prednji žalbeni navodi se ne mogu prihvatiti iz razloga što bi svako opredjeljivanje suda da svoju vjeru pokloni dokazu tužiteljstva, a ne obrane, istovremeno značilo i da se time čini povreda prava na obranu, što ni u kom slučaju nije, niti može biti.

Suprotno žalbenim prigovorima i tvrdnjama, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud dao vrlo argumentirane i uvjerljive razloge zašto je kao vjerodostojan prihvatio iskaz oštećene A.K., a koji iskaz je potvrđen iskazima policijskih službenika koji su u više navrata postupali po prijavama oštećene. Naime, iz iskaza policijskih službenika S.H. i R.B. nesporno proizlazi da su isti postupali po prijavi oštećene, da je svjedok S.H. dana 25.09. 2020. godine vršeci redovne poslove i zadatke od strane dežurnog vođe u 22,00 sati upućen zajedno sa kolegom H.M. na adresu oštećene, da ih je ista upoznala da je da je optuženi došao u kladionicu Premijer i tražio da mu vrati narukvicu, što je ista i učinila, te ih je upoznala da je optuženi u ranijem periodu dolazio njenoj kući u kasne noćne sate, kucao na prozor i penjao se na balkon, te da ima strah da se isto ne ponovi, da bih istu noć policijski službenici u 23,50 sati ponovno po prijavi oštećene upućeni na njenu adresu, te dolaskom na lice mjesta isti su zatekli optuženog pred ulaznim vratima oštećene kako tipka na mobitel. Naprijed navedeno proizlazi i iz službene zabilješke PS Donji Vakuf broj:02/05-4-04-11-520/20 od 25.09.20520. godine. Nadalje iz iskaza policijskog službenika R.B. proizlazi da je par puta poduzimao službene radnje po prijavi oštećene, pa je tako dana 26.09.2020. godine zatekao oštećenu na benzinskoj pumpi ABA koja se obratila policijskim službenicima, navodeći da ne smije ići kući jer je optuženi proganja, a što sve proizlazi i iz Službene zabilješke PS Donji Vakuf broj:02/5-4-04-11-528/20 od 29.09.2020. godine. Navodi oštećene su potvrđeni i iskazom policijske službenice S.D. koja je zaprimila prijavu oštećene iz koje slijedi da je oštećena navela da je optuženi uznemirava, da je ometa na radnom mjestu i vrijeđa, te da joj u

kasnim noćnim satima dolazi na vrata i lupajući izaziva strah kod oštećene, a naprijed navedeno proizlazi i iz Službene zabilješke PS Donji Vakuf broj:02/5-4-04-11-527/20 od 29.09.2020. godine. Osim toga iz iskaza svjedoka S.D. pred prvostupanjskim sudom proizlazi da joj je oštećena dala svoj mobilni telefon, da je ista izradila fotodokumentaciju, da se po datumu vidi da poruke nisu birane, nego da su povezane, te je na upit branitelja optuženog svjedokinja izjavila da je slikano trenutno stanje na telefonu, bez selekcije. Imajući u vidu navedeno, pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je oštećena ozbiljno shvatila prijetnje koje joj je optuženi uputio putem poruka, kao i njegovo dolaženje više puta u noćnim satima na adresu oštećene, poradi čega je i policija morala intervenirati kako bi uklonila oštećenog, te je na koncu bila i primorana da ga prijavi, a koji zaključak prvostupanjskog suda prihvata i ovaj sud. Neutemeljeni su navodi izneseni u žalbi da prvostupanjski sud nije cijeno iskaz optuženog, kao i dokaze odbrane i to poruke koje su razmjenjivali optuženi i oštećena.

Nadalje, razlozi zbog kojih je prvostupanjski sud cijenio da je obrana optuženog usmjerena na izbjegavanje kaznene odgovornosti, zbog čega kao takva nije ni mogla biti prihvaćena od strane tog suda, dati su na strani 16. obrazloženja osporene presude, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud pa se neće u cijelosti ponavljati. Na koncu pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da iz materijalnih dokaza, kao i iskaza oštećene jasno proizlazi da prijetnje koje je optuženi upućivao oštećenoj u periodu koji je obuhvaćen optužnicom su takve prirode da su kod oštećene mogle da izazovu osjećaj ugroze za svoju sigurnosti kao i strah, posebno imajući u vidu upućenu poruku „sahranit ću vas skupa“. Poradi navedenog žalbom se neutemeljeno tvrdi kako se konačni činjenični zaključak o dokazanoj krivnji optuženog zasniva isključivo na iskazu oštećene A.K., nego je isti rezultat potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja koji ne ostavlja sumnju u postojanje odlučnih činjenica koje čine obilježja predmetnog kaznenog djela ili od kojih zavisi primjena koje odredbe kaznenog zakonodavstva, pa slijedom toga nije bilo osnova ni za primjenu odredbe članka 3. stavak 2. ZKP F BiH, odnosno za primjenu načela in dubio pro reo kako se to žalbom želi ukazati.

Što se tiče izrečene kaznenopravne sankcije, ovaj žalbeni prigovor u žalbi branitelja optuženog je samo formalno istaknut, te isti nije obrazložen. Preispitujući odluku o kazni koja je izrečena optuženom M.Č., sukladno članku 321. ZKP F BiH, ovaj sud nalazi da je izrečena uvjetna osuda u cijelosti adekvatna težini počinjenog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti ovog optuženog, naročito imajući u vidu olakšavajuće okolnosti koje je prvostupanjski sud našao na strani optuženog i iste pravilno vrednovao i to da je isti do sada neosuđivan, te da se radi o starijoj osobi koja je bolesna, pa prema ocjeni ovog suda izrečena mjera upozorenja uz prijetnju kaznom će i po ocjeni ovog suda uticati na optuženog da se uzdrži od daljeg vršenja kaznenih djela. Istovremeno izrečena uvjetna osuda treba ostvariti i preventivni uticaj na druge potencijalne počinitelje ovakvih kaznenih djela da ista ne vrše.

Ovaj sud je sažeto istaknuo samo ono što je po istaknutim prigovorima iz žalbe kaznenopravno najbitnije, a detaljna obrazloženja u vezi pojedinosti data su u obrazloženju prvostupanjske presude, a koju analizu, ocjene i zaključke prvostupanjskog suda ovaj sud prihvata kao svoje, pa se podnositelj žalbe u vezi ostalog upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude.

Na temelju svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović, v.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić, v.r.